

ज्ञानानां य एवं वेद ॥ ५ ॥ यो ह वै प्रजातिं वेद । प्रजायते प्रजया पशुभी रेतो
 वै प्रजातिः प्रजायते प्रजया पशुभिर्य एवं वेद ॥ ६ ॥ ते हेमे प्राणाः । अद्भ्ये-
 यसे विवदमाना ब्रह्म जग्मुः को नो वसिष्ठ इति यस्मिन्व उत्क्रान्तऽइदं श-
 रीरं पापीयो मन्यते स वो वसिष्ठ इति ॥ ७ ॥ वाग्धोच्चक्राम । सा संवत्सरं
 प्रोष्यागत्योवाच कथमशकत मदते जीवितुमिति ते होचुर्यथा कडा अवदन्तो
 वाचा प्राणन्तः प्राणेन पश्यन्तश्चक्षुषा शृण्वन्तः श्रोत्रेण विद्वांसो मनसा प्रजाय-
 माना रेतसैवमजीविष्येति प्रविवेश ह वाक् ॥ ८ ॥ चक्षुर्दोच्चक्राम । तत्संवत्सरं
 प्रोष्यागत्योवाच कथमशकत मदते जीवितुमिति ते होचुर्यथान्धा अपश्यन्तश्चक्षु-
 षा प्राणन्तः प्राणेन वदन्तो वाचा शृण्वन्तः श्रोत्रेण विद्वांसो मनसा प्रजायमाना
 रेतसैवमजीविष्येति प्रविवेश ह चक्षुः ॥ ९ ॥ श्रोत्रं होच्चक्राम । तत्संवत्सरं
 प्रोष्यागत्योवाच कथमशकत मदते जीवितुमिति ते होचुर्यथा बधिरा अशृण्वन्तः
 श्रोत्रेण प्राणन्तः प्राणेन वदन्तो वाचा पश्यन्तश्चक्षुषा विद्वांसो मनसा प्रजाय-
 माना रेतसैवमजीविष्येति प्रविवेश ह श्रोत्रम् ॥ १० ॥ मनो होच्चक्राम । तत्सं-
 वत्सरं प्रोष्यागत्योवाच कथमशकत मदते जीवितुमिति ते होचुर्यथा मुग्धा अ-
 विद्वांसो मनसा प्राणन्तः प्राणेन वदन्तो वाचा पश्यन्तश्चक्षुषा शृण्वन्तः श्रोत्रेण
 प्रजायमाना रेतसैवमजीविष्येति प्रविवेश ह मनः ॥ ११ ॥ रेतो होच्चक्राम । त-
 त्संवत्सरं प्रोष्यागत्योवाच कथमशकत मदते जीवितुमिति ते होचुर्यथा क्लीबा
 अप्रजायमाना रेतसा प्राणन्तः प्राणेन वदन्तो वाचा पश्यन्तश्चक्षुषा शृण्वन्तः श्रो-
 त्रेण विद्वांसो मनसैवमजीविष्येति प्रविवेश ह रेतः ॥ १२ ॥ अथ ह प्राण उ-
 त्क्रमिष्यन् । यथा महासुहयः सैन्धवः पट्टीशशङ्खत्संवृद्धेदेवः द्वैवेमान्प्राणान्त्सं-
 ववर्द्ध त होचुर्मा भगव उत्क्रमीर्न वै शक्यामस्त्वदते जीवितुमिति तस्य वै मे
 बलिं कुरुतेति तथेति ॥ १३ ॥ सा ह वागुवाच । यद्वाऽअहं वसिष्ठास्मि त्वं तद्व-